

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Energetika Návsí s. r. o.**
sídlem Šemberova 66/9, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2018 č. j. 1725403/18/3101-51523-809547, ve věci převedení přeplatku na dani,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta žalobkynina námitka proti vyrozumění o převedení přeplatku na dani na úhradu nedoplatku daně.
2. Podle § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
3. Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
4. Z právě citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že přezkumu ve správním soudnictví v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podléhají – bez ohledu na své

pojmenování – jen takové akty veřejné správy, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

5. Krajský soud se proto zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí je aktem veřejné správy, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.
6. Ohledně převádění přeplatku správcem daně a povahy vyrozumění o této jeho činnosti krajský soud konstatuje, že jde o obligatorní postup, který správce daně musí vykonat bezodkladně poté, co nastanou popsané skutečnosti. Není zde prostor pro žádné správní uvážení, zda a kam bude přeplatek převáděn. Jde o proces, který v praxi lze zajišťovat i pomocí automatizované podpory, což je ostatně u správců daně v současné době již nutností a samozřejmostí. Převedení přeplatku na nedoplatky představuje zákonem upravený postup. Nejedná se o rozhodovací činnost, která by vyžadovala vydání rozhodnutí.
7. Tento závěr je podporován odbornou literaturou (srov. Baxa J., Dráb O., Kaniová L., Lavický P., Schillerová A., Šimek K.: Daňový řád. Komentář, 1. vyd., Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011 – komentář k § 154 odst. 2), která výstižně konstatuje, že: „*Zákon navíc vydání rozhodnutí explicitně nepředpokládá. Daňový subjekt, jehož osobních daňových účtů se převod týká, bude pouze neformálně vyrozuměn o převodu částky přesahující 1 000 Kč.*“
8. Závěr uvedený v odst. 6 tohoto odůvodnění navazuje dále i na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Ten kupř. v bodě 37 rozsudku ze dne 26. 1. 2017 č. j. 1 Afs 235/2014-65, www.nssoud.cz, vyslovil, že „*převedení přeplatku na nedoplatky na jiných osobních daňových účtech či u jiného správce daně představuje zákonem upravený postup, který nevyžaduje vydání rozhodnutí.*“ V bodě 16 rozsudku ze dne 31. 8. 2017 č. j. 4 Afs 119/2017-106, Sb. NSS č. 3644/2017, www.nssoud.cz, pak uzavřel výslovně, že „*z výše uvedeného je patrné, že vyrozumění o převedení přeplatku je skutku pouhé vyrozumění (sdělení) o postupu správce daně (které tak může být učiněno i neformálně, např. telefonicky), nikoli rozhodnutím správního orgánu, kterým je však exekuční příkaz. Z toho pro posuzovanou věc vyplývá, že na předmětné vyrozumění se vztahuje výluka ze soudního přezkumu uvedená v § 70 písm. a) s. ř. s., neboť se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 téhož zákona.*“
9. Návazná námitka je pak podle podepsaného soudu toliko opravným prostředkem, který bez ohledu na jeho přípustnost ničeho nemění na materiální povaze věci samé – zde převedení přeplatku na nedoplatek. Samotná přípustnost opravného prostředku nemůže změnit předmět řízení, kterým v nyní posuzovaném případě není rozhodování o právech a povinnostech.
10. I právě vyslovený závěr navazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu – usnesení ze dne 26. 6. 2003 č. j. 6 A 164/2002-8, Sb. NSS č. 15/2003, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 28. 2. 2006 č. j. 1 As 4/2004-75, www.nssoud.cz.
11. Krajský soud si je vědom též prvních čtyř vět bodu 17 shora již odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017 č. j. 4 Afs 119/2017-106, Sb. NSS č. 3644/2017, www.nssoud.cz: „*V návaznosti na výše uvedené Nejvyšší správní soud pro úplnost konstatuje, že převedení přeplatku na nedoplatky podléhá soudnímu přezkumu. K tomu je však s ohledem na stávající právní úpravu potřeba, aby daňový subjekt nejprve podal proti vyrozumění o převedení přeplatku námitky podle § 159 daňového řádu. Až poté, co o námitkách správce daně rozhodne rozhodnutím, je možné správnost postupů a závěry správce daně při převedení přeplatku podle § 154 daňového řádu podrobit soudnímu přezkumu. V*

posuzované věci však takto stěžovatel nepostupoval, námitky proti předmětnému vyrozumění správce daně nepodal, a ve věci proto není žádné rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., které by bylo možné podrobit soudnímu přezkumu.“ Nejenže se krajský soud s těmito větami neztotožňuje, ale konstatuje dále, že tyto věty jsou přidány k bodům 8 – 16 uvedeného rozsudku bez jakékoli vazby a ocitají se dokonce v rozporu s ostatním obsahem uvedeného rozsudku.

12. Naopak se krajský soud zcela ztotožňuje se zbylým textem odst. 17 uvedeného rozsudku: *„Daňový subjekt, který s postupem správce daně ohledně převedení přeplatku nesouhlasí a má za to, že je zde vratitelný přeplatek, (...) může podat žádost o vrácení vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 2 daňového řádu. O takové žádosti správce daně musí (...) rozhodnout a takové rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu. Vyloučením soudního přezkumu vyrozumění dle § 154 odst. 5 daňového řádu tedy nemůže dojít k odepření spravedlnosti či k porušení práva daňového subjektu na soudní ochranu.*“ K tomu krajský soud toliko dodává, že do práv a povinností daňového subjektu zasahuje právě až rozhodnutí o (ne)vrácení přeplatku, které lze navíc vydat jen k žádosti daňového subjektu. V nyní podané žalobě žalobkyně ani netvrdí, že by kdy takovou žádost podala.
13. Krajský soud proto uzavírá, že napadený akt veřejné správy bez ohledu na jeho název nenaplní definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1, 2 s. ř. s. a jako takový nepodléhá podle § 70 písm. a) s. ř. s. soudnímu přezkumu.
14. Proto krajský soud žalobu podle § 68 písm. e) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. února 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu